

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

havns havn, mens ca. $\frac{5}{6}$ falder på den øvrige isbrydning. Det beløb, provinshavnene betaler, er således relativt beskedent. Et andet spørgsmål er, om den ene eller den anden provinshavn ved fordelingen af havneafgifterne kan være kommet til at betale lidt for meget eller noget for lidt, set i forhold til andre provinshavne, og det spørgsmål vil blive taget op i den nærmeste fremtid, idet man netop står overfor til sommer at skulle udarbejde fordelingsplanen for den kommende 5 års periode.

Et forhold, som kan gøre det vanskeligt for den enkelte havn helt at bedømme, hvor megen nytte den kan have af istjenesten, er, at den indsats, der er afgørende for, om skibe kan nå frem til havnen, ofte gøres udenfor synsvidde fra havnen, måske på et ret fjernt liggende punkt af den pågældende sejlroute. Eksempelvis kan nævnes, at det vanskeligste punkt på ruten Aarhus—København ofte kan være det sydlige Kattegat tæt ved Sjællands nordkyst.

Jeg håber, at disse oplysninger må være tilfredsstillende, og vil gerne tilføje, at vi hvis der kan påvises grundlag derfor, er parat til at overveje ændringer i den nuværende fordeling, når hele spørgsmålet nu tages op for den kommende 5 års periode.

Hermed sluttede spørgsmålet.

af *Kirsten Gloerfelt-Tarp* til finansministeren:

„Vil ministeren ved de kommende tjenestemandshandlinger medvirke til en formindskelse af forskellen mellem de enlige og samgifte tjenestemænds lønningmæssige stilling sammenholdt med forsørgeres?“

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Ved behandlingen af lovforslagene om midlertidige løntillæg n. v. til statens tjenestemænd i foråret 1952 og i foråret 1954 blev det fra så at sige alle partier fremhævet, at målet for tjenestemænds aflønning måtte være lige løn for forsørger og for ugifte og samgifte, og at man derfor måtte vende udviklingen, der havde medført en bestandig og stor forringelse af ikke-forsørgeres løn i forhold til forsørgeres, en forringelse, som ikke var

tilsigtet. Af mig blev det i 1952 påtalt, at man kun i snegefart bevægede sig fremad, men det så dog ud til at bære fremad.

Lønssystemet med de mange ordinære reguleringstillægsportioner i forbindelse med det stadig stigende prisniveau har imidlertid ført med sig, at kløften mellem forsørgeres og ikke-forsørgeres løn er blevet uddybet i 1955. Den fuldstændige gennemførelse af ligelønsprincippet er jeg klar over kun kan ske i forbindelse med en ændring af hele lønssystemet, og at den derfor må afvente lønningskommissionens betænkning, men en standsning af forøgelsen af lønforskellen mellem forsørger og ikke-forsørger kan og bør foretages allerede i dette forår i forbindelse med de kommende tjenestemandshandlinger og den lovgivning, der knytter sig dertil. En formindskelse af lønforskellen må sættes i stedet i hvert fald for de lidt ældre, således at de reguleringstillæg, der ligger udover de 20 ordinære, gives fuldtud til ugifte og samgifte over en vis alder.

Når jeg allerede nu spørger ministeren, om han vil medvirke hertil, og ikke venter, til vi får et lovforslag herom til behandling, er det, fordi det har vist sig praktisk umuligt for folketinget at ændre et forlig, som finansministeren har indgået med tjenestemandshandlingsorganisationerne.

Finansministeren (Kampmann): Det er rigtigt, at ved tjenestemandshandlingen af 1946 blev reguleringstillægget for ugifte og for de lavest lønnede samgifte fastsat til henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af tillægget til forsørger. Det siden 1948 bevilgede midlertidige løntillæg er for ugifte over 25 år og samgifte ydet med højere beløb end de nævnte brøker på henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{2}$, som de er berettiget til, og på tilsvarende måde har det siden 1952 bevilgede særlige tillæg medført en relativ lønforbedring for ugifte over 30 år og samgifte.

De fra de fire centralorganisationer modtagne henvendelser om en midlertidig dyrtidsordning for tiden efter 1. april 1956 indeholder bl. a. forslag om en yderligere forbedring af beregningen af tillæggene for ugifte og samgifte, og jeg vil ved de forestående forhandlinger med tjenestemandshandlingsorganisationerne ikke medvirke, at dette spørgsmål indgår som et led i forhandlingerne.